

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LULEÅ**

H 3

BESLUT
2026-03-02
Meddelat i Luleå

Mål nr
368-26

KLAGANDE

[Redacted]

Ombud:

[Redacted]

MOTPART

Länsstyrelsen Västernorrlands län

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen Västernorrlands läns beslut 2026-02-06, diariernr 6966-2025, se bilaga 1

SAKEN

Licensjakt på lo; nu fråga om inhibition

FÖRVALTNINGSRÄTTENS BESLUT

Förvaltningsrätten beslutar att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla i avvaktan på att förvaltningsrätten slutligt avgör målet, eller tills förvaltningsrätten eller högre rätt förordnar om annat.

Avgörandet är elektroniskt undertecknat

BAKGRUND, YRKANDEN M.M.

Länsstyrelsen i Västernorrlands län (länsstyrelsen) beslutade om licensjakt efter högst 10 lodjur i länet. I beslutet anges att jakten får bedrivas fr.o.m. den 1 mars 2026 t.o.m. den 15 april 2026 eller till den tidigare tidpunkt då jakten i något av de två jaktområdena avlyses. Länsstyrelsen förordnade att beslutet ska gälla utan hinder av att det överklagas. Skäl, jaktområden, villkor och övriga detaljer framgår av bilaga 1.

[REDACTED] har överklagat beslutet och yrkat, såvitt nu aktuellt, att beslutet ska inhiberas och framför bl.a. följande. Grunden för yrkandet om inhibition är att det finns klart övervägande skäl som talar för att beslutet bör upphävas. Vidare ska särskild hänsyn tas till de skador som kan uppstå om jakten omedelbart inleds innan målet prövats i sak med beaktande av de möjligheter som finns att läka skador som uppstått om beslutet upphävs eller ändras.

Länsstyrelsen har inte ändrat beslutet.

Förvaltningsrätten avslog den 27 februari 2026 [REDACTED] yrkande om inhibition i målet. Senare samma dag meddelade Kammarrätten i Sundsvall inhibition av tio beslut om licensjakt på lodjur i mellersta och södra rovdjursförvaltningsområdet, där licensjakten också skulle ha startat den 1 mars 2026 (kammarrättens mål nr 490-498-26 och 503-26).

SKÄLEN FÖR BESLUTET

Den domstol som ska pröva ett överklagande får besluta att det överklagade beslutet, om det annars skulle gälla omedelbart, tills vidare inte ska gälla (inhibition), se 28 § förvaltningsprocesslagen (1971:291). I förarbeten (prop. 1971:30 s. 422) utvecklas att för den som anför besvär över ett beslut kan det

vara av stor betydelse att detta inte länder till efterrättelse förrän saken slut giltigt prövats av besvärsmyndighet. Ett beslut kan ha sådana verkningar för den enskilde att det är svårt eller t.o.m. omöjligt att vinna kompensation för förlusten denne åsamkats genom det ursprungliga beslutet.

Högsta förvaltningsdomstolen (HFD) har uttalat, att för att ett beslut om inhibition ska meddelas har det i praxis ställts upp ett krav på en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet kommer att ändras i sak. Kravet har dock satts lägre om målet har varit av sådan karaktär att det för en enskild kan antas medföra betydande olägenheter om beslutet ska gälla omedelbart och det inte finns något motstående intresse som starkt talar för att beslutet ska gälla omedelbart. Inhibition har då ansetts kunna meddelas redan när utgången i målet framstår som oviss (se HFD:s avgöranden RÅ 1990 ref. 82 och RÅ 2009 ref. 51).

Förvaltningsrätten bedömer att de nya inhibitionsbesluten från Kammarrätten i Sundsvall, avseende licensjakt på lodjur i mellersta och södra rovdjursförvaltningsområdet, utgör skäl att fatta nytt beslut i inhibitionsfrågan. Mot bakgrund av dessa nya omständigheter finns det nu skäl att besluta om inhibition. Rovdjursföreningens yrkande om detta ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta beslut kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Beslutet har fattats av lagmannen [REDACTED]

[REDACTED] har föredragit målet

Enligt sändlista

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LULEÅ

INKOM: 2026-02-27
MÅLNR: 368-26
AKTBIL: 2

Kungörelsedelgivning

Beslut om licensjakt efter lodjur i Västernorrlands län 2026

Beslut

Länsstyrelsen i Västernorrlands län beslutar om licensjakt efter högst tio (10) lodjur inom Västernorrlands län fördelat på två jaktområden.

Därutöver beslutar länsstyrelsen att nedan angivna villkor ska gälla för beslutet.

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 59 § jaktförordningen (1987:905) att detta beslut ska gälla utan hinder av att beslutet överklagas. Hur beslutet kan överklagas framgår av bilaga 1.

Länsstyrelsen beslutar att delgivning av detta beslut ska ske genom kungörelse. Beslutet fattas med stöd av 49 § delgivningslagen (2010:1932).

Villkor

Villkoren i beslutet är ställda utifrån Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4) samt Naturvårdsverkets beslut (NV-03752-24) om överlåtande av möjligheten att besluta om licensjakt efter lodjur till samtliga länsstyrelser utom Gotlands län. Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott finns i 43 och 44 §§ samma lag.

1. Jakttid

Jakten får bedrivas under perioden 1 mars – 15 april 2026 eller den tidigare tidpunkt då jakten i något av de två jaktområdena avlyses.

Länsstyrelsen påminner om att lodjur enligt 9 § jaktförordningen får jagas under tiden från och med en timme före solens uppgång till

och med en timme efter solens nedgång. Under timmen efter solens nedgång får jakten endast bedrivas som vaktjakt eller smygjakt.

2. Jaktområde och tilldelning

Jakten omfattar högst tio (10) lodjur enligt fördelningen nedan, se bilaga 2 för områdesbeskrivning och kartor.

Område 1) fyra (4) lodjur

Område 2) sex (6) lodjur

Djur som kvarstår av tilldelningen får från den 1 april fällas inom båda ovanstående områden.

Lodjur får fällas oavsett djurens kön och ålder. Ungar bör dock av jaktetiska skäl i möjligaste mån fällas före föräldradjur.

3. jaktmedel och jaktmetoder

Av Naturvårdsverkets föreskrifter om vapen, vapentillbehör och ammunition för jakt (NFS 2023:8) framgår att jakt efter lodjur endast får bedrivas med kulvapen och ammunition som uppfyller kraven för klass 1 och klass 2 (kap. 2 11 § och 12 §) samt med hagelgevär i kaliber 12, 16 och 20 (kap. 3 11 § och 13 §).

Hundar

Högst två hundar som ställer eller förföljer ett och samma lodjur får användas samtidigt. Hundar får inte bytas under jakt efter ett och samma lodjur under en och samma dag.

Fångstredskap

Länsstyrelsen beslutar att typgodkända lodjursfällor för levandefångst får användas under licensjakten. För jakt med fångstredskap gäller följande villkor:

Fällor ska anmälas till länsstyrelsen av den som avser att bedriva licensjakt med hjälp av fälla. Anmälan ska göras via länsstyrelsens webbplats **senast den 28 februari:**

<https://www.lansstyrelsen.se/vasternorrland/djur/jakt-ochvilt/lodjursjakt.html>

Anmälan ska innehålla följande:

- Namn, adress och telefonnummer till den som avser att bedriva licensjakt med hjälp av fälla,
- Typ av fälla,
- Kommun som fällan ska placeras inom,
- Exakt platsangivelse i form av koordinater (SWEREF 99).

Fångstredskap som användas ska, vare sig de är gillrade eller inte, märkas med användarens namn, adress och telefonnummer. Denna märkning ska vara väderbeständig.

Tillsyn och vittjning av fångstredskap ska ske minst två gånger per dygn. Vittjning ska alltid ske på morgonen senast en timme efter solens uppgång och en andra vittjning efter solens nedgång. Länsstyrelsen rekommenderar även att fångstredskap förses med elektroniska anordningar (larm) som informerar jägaren när fångstredskapet har slagit igen. Användning av sådana anordningar befriar dock inte från kravet att varje fångstredskap ska vittjas på plats minst två gånger per dygn.

Fångstredskapet får endast betas med delar av vilt från samma eller angränsande kommun. Rester från tamdjur får inte användas och till tamdjur räknas även renar. Länsstyrelsen påminner om att lockmedel/doftämnen endast får användas om de är syntetiska, om de är tillverkade av växtextrakt eller om de är framställda i Sverige av material från vilda svenska djur.

Den som bedriver licensjakt med hjälp av fälla ska kontrollera att lodjur återstår av tilldelningen innan fångat lodjur avlivas.

Tillsyn av fångstredskap kan komma att genomföras av Länsstyrelsens fältpersonal.

Inga motordrivna fordon

Länsstyrelsen tar inte något beslut om undantag från bestämmelserna i 31 § jaktlagen när det gäller användning av motordrivna fortskaffningsmedel. Detta innebär att jakt inte får ske från motordrivna fortskaffningsmedel. Sådana fortskaffningsmedel eller andra motordrivna anordningar får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar.

Bestämmelser om användning av motordrivna forskaffningsmedel som finns i andra regelverk påverkas inte av detta licensjaktbeslut.

4. Vilka får utföra jakten?

Personer med jakträtt i områden som omfattas av detta beslut har rätt att delta i jakt efter lodjur inom det jaktområde där han/hon har jakträtt, under förutsättning att jakträtten omfattar jakt efter lodjur.

Enligt 49 § jaktförordningen ska samtliga som avser delta i licensjakt efter lodjur anmäla sig till Naturvårdsverkets Jägarregister.

Registrering kan ske genom:

- Inloggning i Jägarregistret på <https://jagarregistret.naturvardsverket.se/Auth> (kräver BankID),
- Naturvårdsverkets talsvar: 0771-18 34 11 (välj djurart och ange personnummer),
- Naturvårdsverkets kundtjänst: 010-698 17 00 (ange personnummer).

Du får ingen bekräftelse på din registrering, oavsett vilken metod du använder för att registrera dig. Däremot kan du kontrollera din registrering genom att logga in i Jägarregistret.

5. Lodjursjägarens ansvar

Var och en som jagar lodjur är skyldig att känna till detta beslut i sin helhet.

Den som jagar ska informera sig minst en gång i timmen om hur många lodjur som återstår av tilldelningen i det jaktområde där jakten bedrivs. Den som jagar ett lodjur sedan jakten avslysts kan komma att ställas till ansvar för jaktbrott eller grovt jaktbrott enligt 43 eller 44 §§ jaktlagen om man av oaktsamhet inte hållit sig informerad. För aktuell information om **återstående tilldelning, telefonnummer: 0611-34 91 53.**

6. Jaktledarens ansvar

Jakt får inte bedrivas utan att en ansvarig jaktledare är utsedd inför varje jakttillfälle. Bedrivs jakt på egen hand har den ensamme jägaren samma ansvar som vilar på en jaktledare.

Jaktledaren ska före jaktens början informera samtliga jaktdeltagare om villkoren för jakten, kommunikationsbestämmelser, otillåtna skjutriktningar, gränsförhållanden samt om övriga regler som kan behövas för jaktens genomförande. Jaktledaren ska vidare informera om skyldigheten att inneha vapenlicens och giltigt statligt jaktkort.

Jaktledaren ska ansvara för att kommunikationsvägarna under jakten säkerställer att villkoren för jakten efterlevs.

Jaktledaren ska inför varje jakttillfälle försäkra sig om att en hund som är särskilt tränad i att spåra skadat vilt ska kunna finnas på skottplatsen inom högst två timmar från påskjutningen

7. Anmälan av fälld eller påskjuten lo

Fälld eller påskjuten lo ska anmälas av skytten till länsstyrelsen **snarast och senast inom en timme** från den tidpunkt då djuret fällts/påskjutits. Påskjutning definieras i detta beslut enligt följande: När skott har avlossats mot ett lodjur med avsikt att fälla denna och det inte kan uteslutas att djuret är träffat.

Anmälan ska ske till telefon 0611-34 92 12. Vid anmälan ska följande anges:

- Namn och telefonnummer till skytten,
- Namn och telefonnummer till ansvarig jaktledare,
- När lodjuret fällts eller påskjutits (datum och klockslag),
- Var lodjuret fällts eller påskjutits (jaktområde enligt detta beslut samt koordinater eller plats som går att återfinna på karta 1:100 000,
- Djurets kön och ålder, om det är möjligt att fastställa,

I samband med anmälan om fällt djur informerar länsstyrelsen om hur det ska förfaras med det fällda djuret. Länsstyrelsens besiktningspersonal kontakter skytten angående tidpunkt och plats för besiktningen.

8. Platsundersökning och eftersök av påskjuten lo

Enligt 28 § jaktlagen (1987:259) ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att vilt som skadats vid jakt ska kunna spåras upp och avlivas. Den som påskjutit lodjur ansvarar för att platsundersökning genomförs tills dess det är fastställt om djuret är skadad eller inte. Den ska säkerställa att spår på skott- och fallplats

inte förstörs. Det är inte tillåtet att göra undantag från reglerna i beslutet för eftersök innan det har konstaterats att djuret är skadat.

Den som påskjutit lodjur ansvarar för att eftersök genomförs om platsundersökningen eller andra omständigheter visar att det påskjutna djuret är skadat. Eftersök ska genomföras tills dess:

- djuret påträffats dött,
- djuret påträffats skadat och avlivats, eller
- djuret inte kan anträffas.

Den som har påskjutit ett djur ska på begäran visa skottplatsen för länsstyrelsen samt redovisa till länsstyrelsen hur skottplatsundersökning och eftersök genomförts samt dokumentera dessa åtgärder på blankett som besiktningspersonen tillhandahåller.

Hundar som används vid eftersök av påskjutna lodjur bör i lämpligaste mån vara särskilt tränade i att spåra lodjur.

9. Avräkning

Länsstyrelsen beslutar om ett påskjutet lodjur ska avräknas från tilldelningen eller ej. Påskjutet lodjur avräknas såvida det inte har påvisats genom länsstyrelsens fältkontroll eller andra omständigheter att det är uteslutet att djuret skadats eller det på annat sätt vid fältkontroll kan fastställas att djuret inte skadats.

Djur som påskjutits i ett jaktområde och faller i ett annat jaktområde avräknas i det jaktområde där djuret först påsköts.

Fällt eller påskjutet djur avräknas licenstilldelningen i det län där det först påsköts.

Vid eventuell överskjutning inom ett jaktområde kommer lodjur att avräknas från övriga områden där tilldelning kvarstår.

Fälls djur med stöd av andra beslut eller bestämmelser eller dödas av andra orsaker under den tid då licensjakt är tillåten i det aktuella länet ska dessa djur inte avräknas från licenstilldelningen.

10. Besiktning av fällt lodjur

Länsstyrelsens besiktningspersoner besiktar samtliga fällda lodjur. Skytten ska inom ett dygn från det att djuret fällts uppvisa hela det

fällda djuret för länsstyrelsens besiktningsperson. Fällt lodjur får inte frysas och inre organ får inte tas ur.

Jaktledaren uppmanas att underlätta för besiktningspersonen efter det att ett lodjur fällts, exempelvis genom att undvika att jaktdeltagarna trampar sönder spår vid skottplats och fallplats.

Till besiktningspersonalen ska skytten kunna redogöra för jaktens genomförande. På besiktningspersonalens begäran ska skottplats/fallplats omgående kunna uppvisas. Besiktningspersonalen fyller tillsammans med skytten i erforderliga blanketter. Vid besiktning ska skytt kunna uppvisa statligt jaktkort, ID-handling samt vapenlicens.

Lodjur som fälls enligt villkoren till detta beslut tillfaller enligt 10 § jaktlagen jakträttshavaren. Lodjur som fälls i strid med beslutets villkor tillfaller staten enligt 33 § jaktförordningen. Prover behöver samlas in från det fällda djuret utifrån behovet inom rovdjursförvaltning, sjukdomsövervakning, forskning och nationella samlingar. Provtagning ska därför göras på varje fällt lodjur i enlighet med 24 d § jaktförordningen och enligt instruktioner från Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA.

Om skytten på besiktningspersonens begäran inte uppvisar skottplats/fallplats eller om denna inte kan återfinnas eller om skytten vägrar att visa djurkroppen eller lämna ifrån sig alla proverna, tillfaller hela lodjuret eller värdet av detsamma staten. Lodjur alternativt delar av lodjur som inte märks enligt bestämmelserna ovan tillfaller staten.

Ytterligare upplysningar

1. Aktuell information om återstående tilldelning

Länsstyrelsen tillhandahåller en telefonsvarare med aktuell information om hur många djur som fällts och vad som återstår av tilldelningen. Denna telefonsvarare nås via telefonnummer 0611-34 91 53. Informationen uppdateras när lodjur fällts eller påskjutits.

2. Avlysning

Länsstyrelsen avlyser jakten då totala antalet djur fällts eller påskjutits och avräknats eller om jakttiden löpt ut. Länsstyrelsen meddelar avlysningen via telefonsvararen.

3. Platsbesiktning

För att säkerställa att undersökning av skott- och fallplats kan göras på ett betryggande sätt och för att undvika misstankar om olovlig användning av motorfordon bör skoter inte köras inom 300 m från det fällda djuret innan besiktningen är genomförd.

4. Jakträttshavarens rätt till delar av lodjuret

Skinns från fällt lodjur tillfaller jakträttshavaren under förutsättning att ovan nämnda uppgifter har rapporterats, att samtliga prover har insamlats samt att jakten i övrigt har skett i överensstämmelse med jaktlagstiftning och med villkoren i detta beslut. Jakträttshavaren får överlåta en fälld lo till annan person.

Jakträttshavaren kan ansöka om att få tillbaka kraniet mot en avgift efter att SVA har genomfört åldersbestämning genom analys av en hörntand. Önskar en att få tillbaka kraniet ska det anges särskilt på besiktningspersonens blankett. Vid återsändandet skickar SVA med ett mikrochip för märkning av kraniet samt en instruktion för hur det ska fästas.

5. Försäljning av kött, skinn, med mera

Kommersiella aktiviteter som annonsering, köp, byte, försäljning av lodjursskinn eller andra delar av lodjur samt kommersiell förevisning av lodjur är förbjudna enligt artikel 8.1 i rådets förordning (EG) 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem. För lodjur skjutna i enlighet med detta beslut kan Jordbruksverket meddela undantag från förbudet genom ett CITES-intyg.

CITES-intyget gäller för handel inom EU. För export av lodjur eller produkter av lodjur till länder utanför EU krävs ett särskilt exporttillstånd från Jordbruksverket. Ytterligare information finns på Jordbruksverkets hemsida (www.jordbruksverket.se).

6. Hantering av personuppgifter

När fällor för lodjursjakt anmäls, när fällda eller påskjutna lodjur rapporteras in och när fällda djur besiktigas samlar länsstyrelsen in personuppgifter. Information om hur länsstyrelsen behandlar personuppgifter finns på

www.lansstyrelsen.se/vasternorrland/personuppgifter.

7. Annan tillämplig lagstiftning

Länsstyrelsen påminner om bestämmelserna i 27 § jaktlagen avseende grundreglerna för jaktens bedrivande och om vad som sägs i 31 § samma lag om användning av motordrivna fortskaffningsmedel. Länsstyrelsen hänvisar också till de inskränkningar som görs i 9 § jaktförordningen gällande jakttiden och till vad som sägs i bilaga 5 samma förordning om förbjudna medel och metoder för fångst och dödande. Länsstyrelsen påminner om att skjutvapen enligt 22 § jaktförordningen inte får medföras vid färd med motordrivet fordon i terräng.

Länsstyrelsen påminner om att det enligt 18 § jaktförordningen framgår att jakt eller jaktträning med hund ska bedrivas på ett sådant sätt att viltet med hänsyn till hundens egenskaper eller snö-, is- och temperaturförhållandena inte utsätts för onödiga påfrestningar.

Länsstyrelsen erinrar om den skyldighet som följer av 28 § jaktlagen för jägaren att om vilt har skadats vid jakt snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras upp och avlivas.

Länsstyrelsen påminner om bestämmelserna i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2018:3) om användande av fångstredskap.

Vid användning av automatiska kameror, t.ex. i samband med fällfångst av lodjur, behöver tillämpliga bestämmelser i Dataskyddsförordningen (GDPR, The General Data Protection Regulation) kring insamling (här genom fotografering) och hantering av personuppgifter beaktas. För användning av viltkamera och motorfordon, se mer på Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se/vagledningoch-stod/jakt-och-vilt/viltkamera/

Länsstyrelsen påminner också om att drönare anses vara motordrivna anordningar och att de därför enligt 31 § jaktlagen inte får användas vid licensjakt efter lodjur.

Rekommendationer

Länsstyrelsen rekommenderar att jaktledaren innan jakt inleds i ett område där renskötsel bedrivs kontakta den berörda samebyn.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Beslutet fattas med stöd av 5 b, 9 b, 23 c-d, 24 a, d och 49 §§ jaktförordningen och Naturvårdsverkets beslut om överlämnande av rätten att besluta om licensjakt efter lodjur (dnr. NV-03752-24). I beslutet beaktas skyddsreglerna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 samma direktiv samt Naturvårdsverkets föreskrifter om förvaltning av stora rovdjur (NFS 2022:4).

Lodjur återfinns i bilaga 4 a till EU:s Art- och habitatdirektiv över noggrant skyddade arter beträffande vilka staterna enligt artikel 12 ska förbjuda att avsiktligt fånga eller döda exemplar i naturen. Enligt samma artikel är det förbjudet att avsiktligt störa dessa arter, särskilt under parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder. Lodjur får enligt 3 § jaktlagen endast jagas om det följer av jaktlagen eller föreskrifter eller beslut meddelade med stöd av denna lag.

Art- och habitatdirektivets undantagsbestämmelser har införts i svensk lagstiftning genom 23 a - 29 och 31 §§ jaktförordningen. I 23 c § första stycket anges de allmänna förutsättningarna för licensjakt.

Enligt 23 d § jaktförordningen får Naturvårdsverket besluta om licensjakt efter lodjur. Enligt 24 a § i samma förordning får Naturvårdsverket delegera rätten att besluta om licensjakt efter lodjur till länsstyrelser. Förutsättning för en sådan delegering är att antalet föryngringar i rovdjursförvaltningsområdet överstiger den fastställda miniminivån för området. Naturvårdsverket beslutade att överlämna av rätten att besluta om licensjakt efter lodjur till samtliga länsstyrelser utom länsstyrelsen i Gotlands län (dnr. NV-03752-24) den 20 juni 2024.

Enligt förarbetena till svensk jaktlagstiftning ska eventuella problem och skador som förorsakas av jaktbart vilt i första hand regleras genom jakt. I propositionen Sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57) skriver regeringen att jakt kan hålla rovdjursstammar på en nivå som inte leder till oacceptabla förhållanden mellan människa och rovdjur.

Enligt Kammarrätten i Stockholm, mål nr 3273-13, är det nödvändigt att det i beslut om undantag från bestämmelserna i artikel 16.1 i Art-

och habitatdirektivet anges ett syfte när insamling av djur ska ske, i det här fallet genom licensjakt. Syftet ska vara acceptabelt och undantaget ska vara ändamålsenligt och proportionerligt.

I ett förhandsavgörande rörande vargjakten i Finland, den s.k. Tapioladomen, mål C-674/17, har EU-domstolen besvarat vissa frågor rörande tolkningen av art- och habitatdirektivet. Bland annat fann domstolen att det är möjligt att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling och förvaring av vissa exemplar av de arter som finns förtecknade i bilaga IV till nämnda direktiv i en begränsad mängd om den beslutande myndigheten med rigorösa vetenskapliga uppgifter visar att syftet med jakten kan uppnås med sådan jakt.

Det tydliggörs i Tapioladomen att möjligheten att besluta om undantag enl. Art. 16.1 e är begränsad. Försiktighetsprincipen ska enligt förhandsavgörandet gälla för uttag i populationen. Det innebär att uttaget ur populationen måste vara begränsat till en nivå där det inte medför en betydande negativ inverkan på beståndets struktur. Detta gäller även om uttaget i sig inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus.

Länsstyrelsen gör i sitt beslut om licensjakt efter lodjur en samlad bedömning utifrån de regler och undantagsregler som avses i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, det så kallade Art- och habitatdirektivet, vilket implementerats i den svenska jaktlagstiftningen och artskyddsförordning (2007:845). Länsstyrelsen föreskriver i sitt beslut om de villkor som ska gälla för licensjakt efter lodjur samt de villkor som framgår av Naturvårdsverkets föreskrifter.

Beskrivning av ärendet

Bakgrund

I svensk jaktlagstiftning framgår att allt vilt är fredat. All tillåten jakt är således undantag från denna grundregel. Eventuella problem och skador som orsakas av jaktbart vilt ska i första hand regleras genom jakt.

De övergripande dragen i Sveriges nuvarande rovdjursförvaltning beslutades av riksdagen år 2001 efter regeringens förslag i propositionen Sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57). De

övergripande målen var att Sverige skulle ta ansvar för att björn, varg, järv, lodjur och kungsörn skulle finnas i så stora antal att de långsiktigt skulle finnas kvar i den svenska faunan och att arterna kunde sprida sig till sina naturliga utbredningsområden. I propositionen En hållbar rovdjurspolitik (prop. 2012/13:191) fastslogs att det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken är att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus, samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas. I propositionen framgår även att toleransnivån för skador på rennäringen orsakade av stora rovdjur ska vara maximalt tio procent räknat på den aktuella samebyns faktiska renantal.

I propositionen En hållbar rovdjurspolitik fastslogs vidare att referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för lodjur i Sverige gällande populationsstorlek ska vara 700 – 1000 individer och att referensvärdet för gynnsam bevarandestatus gällande utbredningsområde ska vara hela Sverige förutom Gotlands län.

Enligt referensvärdena bedömdes lodjursstammen i Sverige ha en gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet (92/43/EEG). Utifrån det slog riksdagen vidare fast att en aktiv förvaltning ska genomföras i enlighet med de riktlinjer för förvaltningen av de stora rovdjuren som tagits fram av EU-kommissionen.

Lodjur i Sverige

Antalet lodjur i Sverige beräknas genom årliga inventeringar av lodjursföryngringar. Dessa genomförs i hela landet, med undantag från Gotland. Lodjursföryngringar, det vill säga familjegrupper, utgör endast ett segment av den totala lodjurspopulationen och antalet föryngringar kan variera från år till år utan att antalet vuxna lodjursindivider nödvändigtvis förändras i samma takt. Under inventeringssäsongen 2024/2025 kvalitetssäkrades 234 föryngringar av lodjur i Sverige, vilket översätts med hjälp av en omräkningsfaktor till cirka 1 367 individer. Detta är ett medianvärde och det faktiska antalet individer ligger med största sannolikhet mellan 1 152–1 581¹.

¹ Frank, J. & Brøseth, H. 2025. Inventering av lodjur 2025. Bestandsovervakning av gaupe i 2025. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien. Nr 2-2025. 31 s

2025 rapporterade Naturvårdsverket till EU att referensvärdet för populationsstorleken hos lodjur är 870 individer i Sverige och att arten har gynnsam bevarandestatus.

Naturvårdsverket anger i sitt beslut om att överlämna rätten att besluta om licensjakt efter lodjur till länsstyrelserna, NV-03752-24, att lodjurspopulationen i Sverige legat över referensvärdet i flera år och populationstrenden bedöms som stabil. Naturvårdsverket bedömer att lodjurspopulationen har gynnsam bevarandestatus och att de senaste årens jakt inte har försvårat upprätthållandet av densamma.

Lodjur i norra rovdjursförvaltningsområdet

Den 29 april 2024 fastställde Naturvårdsverket den regionala miniminivån för norra förvaltningsområdet² till 332 individer. Under inventeringssäsongen 2024/2025 återfanns 83,5 föryngringar, motsvarande 513 individer, vilket innebär att lodjursstammen ligger väl över miniminivån för norra rovdjursförvaltningsområdet.

Lodjur i Västernorrland

Miniminivån för Västernorrland är 68 individer² motsvarande 11 föryngringar.

Viltförvaltningsdelegationen i Västernorrlands län har den 8 oktober 2025 beslutat att länets förvaltningsmål ska vara 90 lodjur, vilket motsvarar cirka 15 föryngringar. Förvaltningsintervallet, inom vilket stammen tillåts variera, fastställs till 77–103 lodjur.

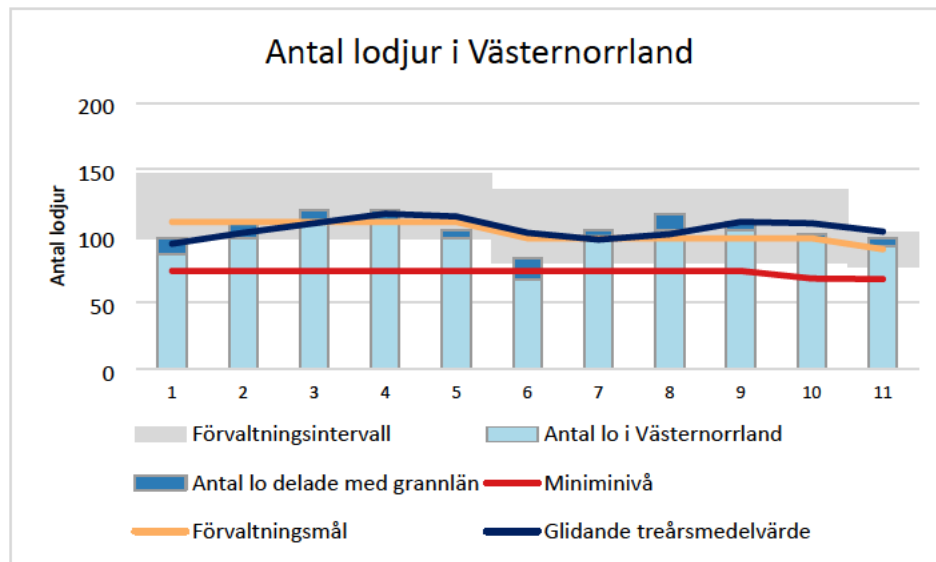
Enligt inventeringsresultatet för säsongen 2024/2025 bestod lodjursstammen i Västernorrland av 15 länsegna föryngringar. Ytterligare två föryngringar delades med angränsande län varvid slutresultatet för länet blev 16. Med omräkningsfaktorn 6,14 uppgick därmed stammen till cirka 98 individer. I figur 1 framgår gällande målnivåer samt stammens utveckling för perioden 2015 fram till 2025, enligt genomförda inventeringar.

Länsstyrelsen konstaterar att lodjur har en gynnsam bevarandestatus och att det finns utrymme för förvaltande åtgärder

² Fastställande av miniminivåer för lo gällande rovdjursförvaltningsområden och län. Dnr NV-02105-23

i form av licensjakt och skyddsjakt i både det norra rovdjursförvaltningsområdet och Västernorrland.

Utifrån det glidande treårsmedelvärdet så har populationen i länet legat förhållandevis stabilt på 94–117 individer de senaste tio åren.

Figur 1. Uppskattat antal lodjur inom Västernorrlands län per år, antal lo delade med omkringliggande län, länets förvaltningsnivåer samt miniminivå för lodjur.

Motivering till beslut

Syfte

Licensjakts primära syfte är att minska skador för rennäringen orsakade av lodjur och därmed bidra till att nå riksdagens målsättning om maximalt tio procents förluster till rovdjur för rennäringen. Med licensjakten avser Länsstyrelsen att hålla lodjursstammen kring länets förvaltningsmål samtidigt som de övergripande nationella målen för lodjursstammens utveckling beaktas. Detta syftar även till att rovdjuren och rovdjursförvaltningen ska upplevas som legitim av befolkningen i länet och i landet.

Licensjakt, det vill säga en populationsreglerande jakt i syfte att anpassa stammens täthet, storlek och tillväxt, är en viktig och grundläggande komponent i förvaltningen av de stora rovdjuren.

Att rovdjuren förorsakar allvarlig skada inom rennäringen har visats i olika sammanhang³. Inom ramen av ett regeringsuppdrag har Sametinget och Naturvårdsverket sammanställt förlustsiffror och bedömt olika rovdjursarters påverkan på rennäringen⁴. Kunskapen om rovdjursskador inom rennäringen har legat till grund för regeringens förslag om en toleransnivå på tio procent som även beslutats av riksdagen.

Licensjakten förväntas hålla lodjursstammen vid förvaltningsmålet och bidra till att övriga målsättningar för arten i länet nås, vilket i sin tur förväntas föra med sig minskade företagsekonomiska, socioekonomiska och psykosociala problem inom rennäringen och en ökad acceptans för rovdjur och rovdjursförvaltningen i länet.

Skadebild

I renskötselområdet är renen ett viktigt byte och lodjuret kan därmed orsaka rennäringen stora skador. Eftersom det nuvarande ersättningssystemet utgår från rovdjursförekomst i samebyarna och inte förutsätter att döda renar hittas så finns det ingen jämförbar dokumentation av de skador som rovdjuren orsakar inom rennäringen. Ersättningen för rovdjursdödade renar regleras genom viltskadeförordningen SFS 2001:724, Sametingets författningssamling STFS 2013:2 och genom regeringens regleringsbrev till Sametinget. Lodjuret är den rovdjursart som orsakar rennäringen de största sammanlagda skadorna. Belysande för detta är att huvuddelen av Sametingets ersättning för rovdjursförekomst under senare år har varit ersättning för lodjursförekomst. En stor del av de lodjursföryngringar som dokumenterats under inventeringen finns i eller i anslutning till de delar av länet där renskötseln är omfattande.

Enligt den av riksdagen antagna propositionen om En hållbar rovdjurspolitik (prop 2012/13:191) ska förlusten av renar orsakade av stora rovdjur inte överstiga tio procent räknat på varje samebys faktiska renantal. I samband med toleransnivåarbetet sker en strukturerad process där länsstyrelsen och samebyarna i samråd och utifrån ett adaptivt förhållningssätt fastställer hur man lokalt kan upprätthålla en hållbar renskötsel och samtidigt bidra till en

³ T.ex. Hobbs m.fl. 2012. Native predators reduce harvest of reindeer by Sami pastoralists. - Ecological Applications 22:1640-1654

⁴ Sametinget och Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rovdjur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. - Rapport 6555, Naturvårdsverket

gynnsam bevarandestatus för rovdjuren. Tillvägagångssättet är formaliserat av regeringen⁵, Sametinget och Naturvårdsverket⁶.

Den 10 januari 2019 kom Sametinget, Naturvårdsverket och de fem nordligaste länsstyrelserna genom ett handslag överens om att i det fortsätta arbetet med toleransnivåuppdraget erkänna och respektera produktionsmodellen och de nationella inventeringsresultaten som de bästa tillgängliga kunskapsunderlagen (länsstyrelsen Västerbottens diarienummer 510-2428-2019).

På nationell nivå har lodjurens predation på ren uppskattats till mellan 10 000 och 50 000 dödade renar per år⁷. Enligt teoretiska beräkningar minskar varje familjegrupp av lodjur det möjliga slaktuttaget ur renhjorden med cirka 100 renar per år⁸.

Skyddsjakt inget lämpligt alternativ

Skyddsjakt är inget lämpligt alternativ till licensjakt. Vid skyddsjakt ska problematiska individer avlägsnas snabbt och effektivt. Ofta involveras ett fåtal personer och det tillämpas metoder som vid vanlig jakt inte är tillåtna. Rovdjuren får en karaktär av skadedjur och kostnaderna för samebyn och staten kan bli höga. Jakten får oftast bedrivas på annans jaktområde och med metoder som kan upplevas som osportsliga och oetiska, vilket kan öka motsättningar mellan ortsbefolkning och samebyn. Såvida inte skyddsjakterna genomförs i stort antal har dessa svårt att ha en populationsreglerande effekt.

Vid licensjakt har många personer möjlighet att jaga och det finns ett intresse för jakt efter rovdjur i Västernorrlands län. Jakten bedrivs med traditionella metoder och har acceptans av stora delar av befolkningen. I viss mån finns det möjlighet att sälja jaktupplevelser till betalande gäster (som med all annan jakt). Skytten får behålla det fällda djuret (när det gäller björn) eller delar av det (när det gäller lo), vilka sedan kan säljas vidare. Sammantaget gör detta att lodjuren betraktas som en resurs.

⁵ Regeringsuppdrag Jo2010/2752 till Sametinget av den 16 september 2010

⁶ Sametinget och Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rovdjur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. – Rapport 6555, Naturvårdsverket

⁷ Sametinget och Naturvårdsverket 2013. Förvaltningsverktyg för förekomst av stora rovdjur baserat på en toleransnivå för rennäringen. Redovisning av ett regeringsuppdrag. – Rapport 6555, Naturvårdsverket.

⁸ Hobbs m.fl. 2012. Native predators reduce harvest of reindeer by Sami pastoralists. – Ecological Applications 22:1640–1654.

Enligt en undersökning publicerad av Sveriges Lantbruksuniversitet 2021 är attityderna är relativt positiva gentemot lodjur och en acceptans finns för artens förekomst och förvaltning bland länets befolkning⁹. Andelen invånare i Västernorrland som var positiva till artens förekomst i Sverige ökade från 70 % till 78 % mellan åren 2014 och 2020. Under dessa år har licensjakt bedrivits i länet.

Annan lämplig lösning

Alternativa metoder till jakt diskuteras vid varje beslut om skydds- eller licensjakt efter rovdjur som tas av myndigheterna. I vissa lägen kan alternativa metoder till jakt vara en annan lämplig lösning, men detta gäller i de fall där problembilden är konkret och väl avgränsad i tid och rum.

När det gäller stora områden och långa tidsperioder är de flesta alternativa åtgärderna omöjliga att använda. I länet som helhet är licensjakt den enda metoden som kan användas för att hålla lodjursstammen på en nivå som motsvarar målsättningarna för stammen i länet, vilka i sin tur ska bidra till att uppnå de mål som riksdag och regering satt upp rörande toleransnivå med mera. Utan licensjakt ökar lodjursstammen, vilket ökar behovet av skyddsjakt, med höga kostnader, minskad acceptans och en möjlig ökning av motsättningar mellan rennäringen och ortsbefolkningen som följd.

Antal lodjur som får fällas

Länsstyrelsen har gjort en sammanvägd bedömning av förutsättningarna för ett selektivt jaktuttag. Bedömningen baseras på den beskattningsmodell för lodjur som publiceras årligen av Viltskadecenter vid SLU¹⁰, fastställt inventeringsresultat från den senaste inventeringssäsongen (2024/2025)¹¹, beslut om fastställande av regionala miniminivåer (NV-02105-23)¹², nationell förvaltningsplan¹³, regionala förvaltningsmål, samt målsättningarna i den svenska rovdjurspolitiken.

⁹ Dressel m.fl. 2021. En attitydundersökning om stora rovdjur och rovdjursförvaltning. - Rapport 2021:8, Sveriges Lantbruksuniversitet och Umeå universitet

¹⁰ Andrén, H. & Aronson M. 2025. Beskattningsmodell för lodjur - Prognoser för den svenska lodjurspopulationen 2027 vid olika beskattningsnivåer under 2026. Rapport 2025-9

¹¹ Frank, J. & Brøseth, H. 2025. Inventering av lodjur 2025. Bestandsövervakning av gaupe i 2025. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia. Bestandsstatus för stora rovdjur i Skandinavien. Nr 2-2025. 31 s

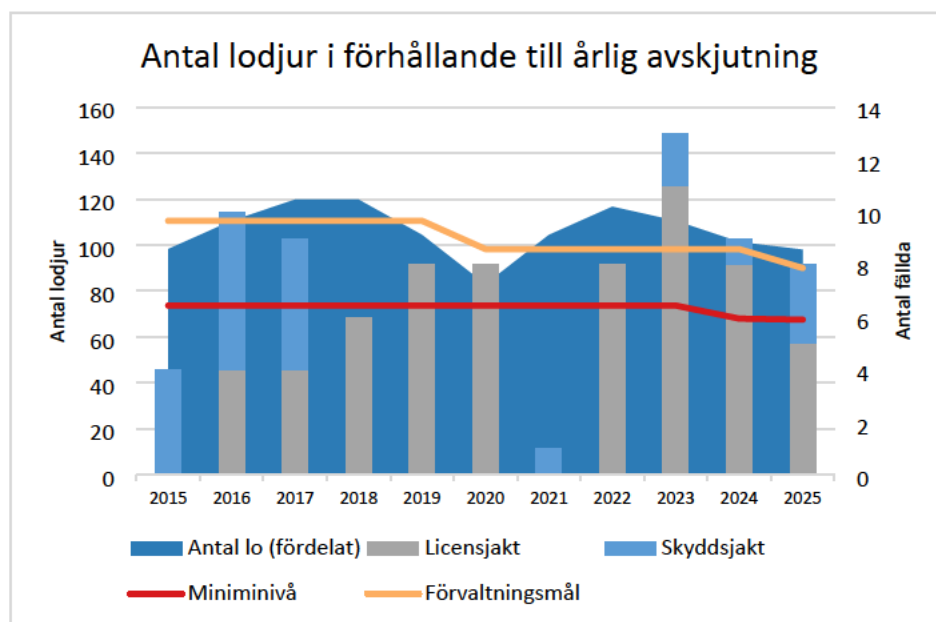
¹² Fastställande av miniminivåer för lo gällande rovdjursförvaltningsområden och län. Dnr NV-02105-23

¹³ Nationell förvaltningsplan för lodjur, reviderad version, ISBN 978-91-620-8760-9

Förutom att ta hänsyn till det möjliga jaktuttaget inom hela norra rovdjursförvaltningsområdet måste varje enskilt län ta hänsyn till de regionala förutsättningarna, den lokala stammens hållbara utveckling samt de övergripande riktlinjerna som finns i länets förvaltningsplan. Årets tilldelning om tio lodjur bör innebära att lodjursstammen ligger kvar inom beslutat förvaltningsintervall.

Sedan 2009 har mellan 1–13 lodjur årligen fällts vid licensjakt och/eller skyddsjakt i Västernorrland. I figur 2 syns lodjursstammens uppskattade storlek samt lodjur fällda under skydds-/licensjakt sedan 2015. Lodjursstammen har vid länsstyrelsens inventeringar inte understigit länets miniminivå i antal lodjur under samma period trots att 1–13 lodjur fällts. Med den erfarenhet av länets lodjurspopulation som länsstyrelsen har, dessutom under en lång tidsperiod, ser myndigheten liten risk att länets lodjursstam ska hamna under 68 individer efter ett uttag av tio djur. Det bör även finnas utrymme för skyddsjakt efter ytterligare några djur om sådan skulle bli nödvändig. I bedömningen ingår att risken för underskattning av lodjursstammen i förhållande till det regionala förvaltningsmålet är större än risken för överskattning, vilket ytterligare styrker att detta jaktuttag inte riskerar att påverka gynnsam bevarandestatus negativt.

Länsstyrelserna inom norra rovdjursförvaltningsområdet har inför beslutet samrått angående lämplig total tilldelning inom området.

Figur 2. Vänster y-axel = Lodjursstammens fördelade storlek i Västernorrland samt förvaltningsmål och miniminivå mellan 2015 och 2025. Höger y-axel = Antal lodjur skjutna under licensjakt och/eller skyddsjakt mellan 2015 och 2025.

Val av jaktområden

Områdesindelning under jakten ska följa lodjursstammens utbredning i länet och göra det möjligt att styra jakten till de områden där problembilden kring lodjuren förväntas vara svårast, främst med avseende på rennäringen. Områdesindelning kan också omvänt användas för att minska jakttrycket i områden där målet för lodjursstammen är en ökning.

För länet som helhet ska lodjursstammen hållas på ungefär samma nivå framöver. I olika delar av länet borde populationen dock minska respektive öka, för att kunna nå en ännu jämnare spridning av djuren. Länsstyrelsen har vid utformningen om områdena särskilt beaktat de synpunkter som inkommit från samebyarna under de genomförda konsultationerna. Länsstyrelsens bedömning är att en indelning av länet i två områden riktade mot att förebygga skada för rennäringen är ändamålsenligt vid årets licensjakt.

Konsultation med samebyar

Inför beslut om licensjakt efter lodjur 2026 har Sametinget, Svenska samernas riksförbund (SSR) och länets samtliga samebyar tillfrågats om de vill bli konsulterade i frågan om licensjakten. En sammanfattning av genomförd konsultation finns i bilaga 3.

Länsstyrelsens sammantagna bedömning

Den av länsstyrelsen beslutade licensjakten efter lodjur håller sig inom ramarna för Naturvårdsverkets delegeringsbeslut och följer intentionerna i den regionala förvaltningen för arten och tar även hänsyn till de nationella målen för lodjursstammen. Länsstyrelsen bedömer att beslutet inte riskerar att lodjurspopulationen på regional nivå kommer understiga den fastställda miniminivån och att beslutet därmed inte äventyrar upprätthållandet av lodjursstammens gynnsamma bevarandestatus eller utbredningsområde på nationell nivå. Beslutet är i huvudsak inriktat på att begränsa skadorna för rennäringen.

Länsstyrelsen bedömer vidare att licensjakten är ändamålsenlig och att dess förväntade effekter är proportionerliga till de syftena med jakten som har presenterats. Licensjakten förväntas hålla lodjursstammen stabil inom förvaltningsintervallet och bidra till att målsättningarna för arten i länet nås, vilket i sin tur kan föra med sig minskade företagsekonomiska, socioekonomiska och psykosociala problem inom rennäringen och övrig tamdjursnäring samt en ökad acceptans för rovdjur och rovdjursförvaltningen i länet.

Länsstyrelsen kan inte se någon annan lämplig lösning, givet de stora rumsliga och tidsmässiga skalorna som en långsiktig och adaptiv lodjursförvaltning på populationsnivå behöver hantera. Jaktens omfattning är lämplig med hänsyn till stammens storlek och utbredning. Jakten är selektiv och den sker i begränsad omfattning under strängt kontrollerade former.

Du kan överklaga beslutet

Se bilaga med överklagandehänvisning.

Upplysning om kungörelsedelgivning

Länsstyrelsen beslutar att detta beslut ska delges genom kungörelse. Kungörelseannons införs i Post- och Inrikes Tidningar, Tidningen Ångermanland, Örnsköldsviks allehanda och Sundsvalls tidning. Beslutet hålls tillgängligt hos Länsstyrelsen Västernorrland, i Härnösand.

Delgivning anses ha skett när två veckor förflutit från datum för detta beslut, under förutsättning att kungörelsen inom tio dagar införts i tidning enligt ovan.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av länsråd [REDACTED] med miljöhandläggare [REDACTED] som föredragande. I den slutliga handläggningen har också enhetschef [REDACTED] medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Bilagor

1. Överklagandehänvisning förvaltningsrätten
2. Kartor över jaktområden
3. Sammanfattning av konsultationer
4. Lathund för lodjursjakt i Västernorrland 2026

Kopia till

- Naturvårdsverket
- Ledamöterna i Västernorrlands viltförvaltningsdelegation
- Polismyndigheten Region Nord
- Länsstyrelsen i Norrbottens län
- Länsstyrelsen i Jämtlands län
- Länsstyrelsen i Västerbottens län
- Sametinget
- Jägareförbundet Mitt Norrland
- Viltskadecenter
- Loforskningsprojektet
- Statens Veterinärmedicinska Anstalt

Du kan överklaga beslutet hos förvaltningsrätten

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos förvaltningsrätten.

Så här överklagar du beslutet

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet. Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Västernorrland antingen via e-post; vasternorrland@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Västernorrland, 871 86 Härnösand.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen senast den 12 mars 2026. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande **inom tre veckor** från den dag då beslutet meddelades.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som du överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur du vill att beslutet ska ändras.
- Varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Skriv också följande uppgifter, om du inte tidigare lämnat dem:

- Person- eller organisationsnummer.
- Telefonnummer där du kan nås dagtid (med undantag för nummer som avser ett hemligt mobilabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det).
- E-postadress.
- Annat som har betydelse för att domstolen ska kunna nå dig.

Om du har handlingar som du anser stödjer ditt överklagande bifogar du kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 25 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet uppge sitt namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

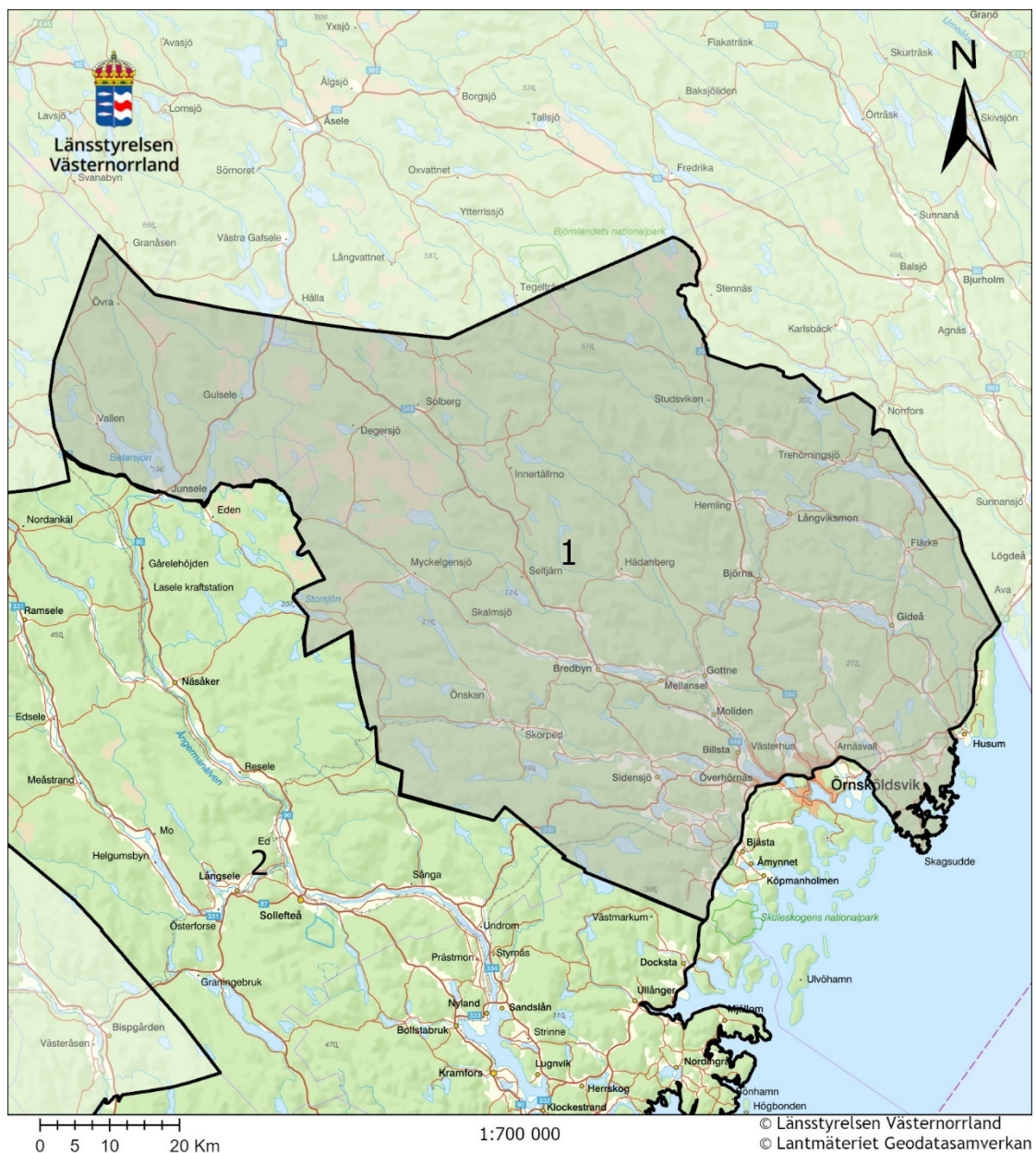
Behöver du veta mer?

Har du ytterligare frågor kan du kontakta Länsstyrelsen via e-post, vasternorrland@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 0611-34 90 00. Ange diarienummer 6966-2025.

Jaktområde 1

Del av Örnsköldsvik och Sollefteå kommun. Gränsen följer:

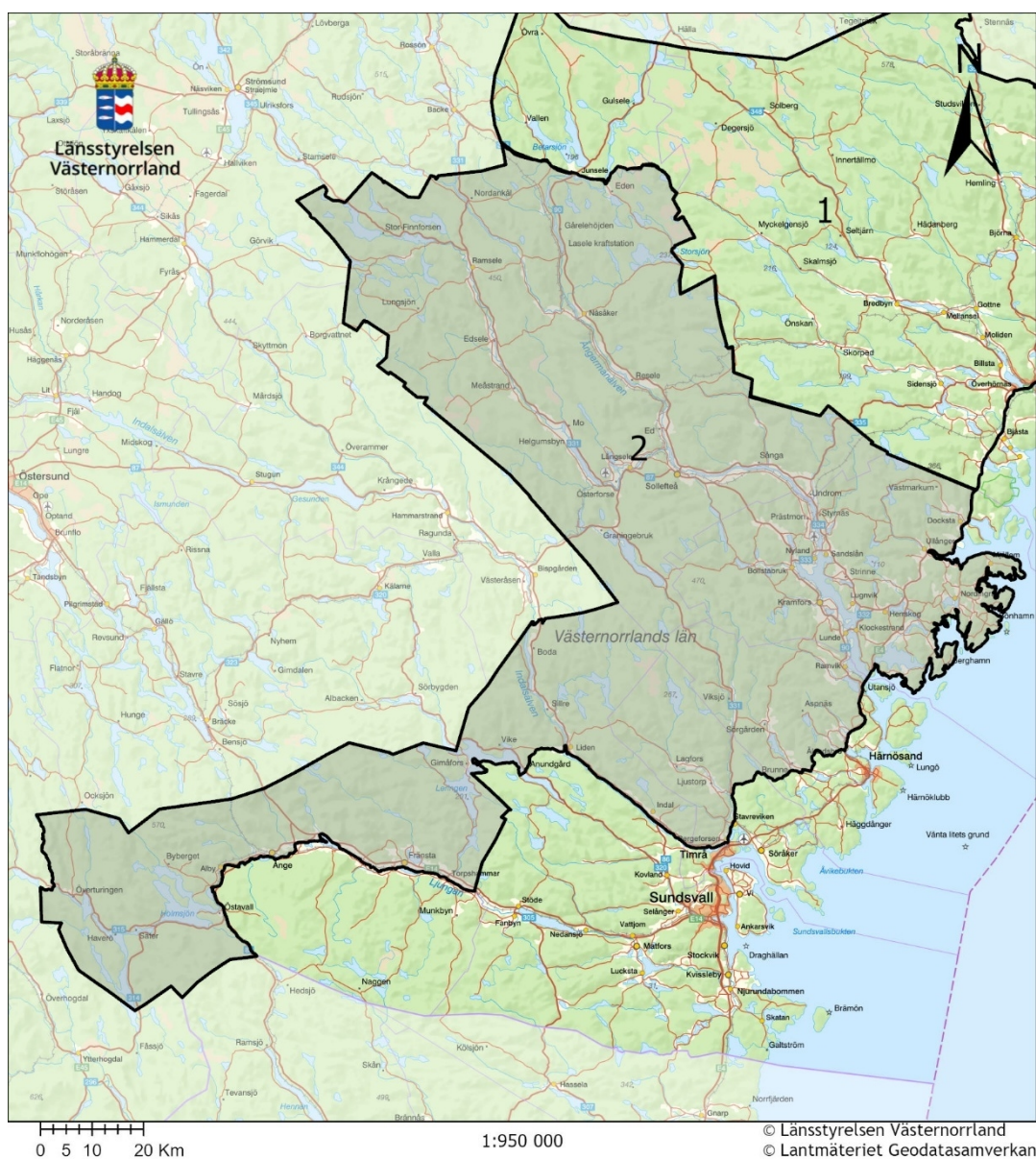
- Längst E4:an från länsgränsen mellan Västernorrland och Västerbotten till gränsen mellan Örnsköldsviks och Kramfors kommuner.
- Örnsköldsviks kommungräns tills den passerar väg 983.
- Längst väg 983 till Junsele.
- Från Junsele längst väg 346 till länsgränsen mellan Västernorrland och Jämtland.
- Längst Västernorrlands länsgräns norrut och sedan österut till E4:an.

Jaktområde 2

Del av Sollefteå, Kramfors, Härnösand, Timrå, Sundsvall och Ånge kommuner. Gränsen följer:

- Längst E4:an från gränsen mellan Örnsköldsviks och Kramfors kommuner till Ullånger.
- Från Ullånger följs kustgränsen till Högakustenbron
- Från Högakustenbron Följs E4:an till Älandsbro
- Från Älandsbro längst väg 725 till Hanaberg.
- Från Hanaberg längst väg 718 fram till väg 708 och vidare mot Stigsjö.
- Från Stigsjö längst väg 706 till Åsäng.
- Från Åsäng längst väg 331 till bron över Indalsälven i Bergeforsen.
- Längst Indalsälvens norra strand till Liden och sedan väg 638 till Holm.
- Från Holm över Holmsjön (Sundsvalls kommun) till Sunnansjö.
- Från Sunnansjö längst Holmsjöns södra strand till kommungränsen mellan Sundsvalls och Ånges kommuner.
- Längst kommungränsen tills den passerar Ljungan.
- Längst Ljungans norra strand till väg 507.1
- Väg 507.1 följs söderut till väg 83
- Väg 83 följs söderut till länsgränsen Västernorrland/Gävleborg.
- Länsgränsen följs västerut och sedan norrut och österut tills den korsas av väg 346.
- Längst väg 346 till Junsele och vidare längst väg 983 till gränsen mellan Sollefteås och Örnsköldsviks kommuner.
- Längst Örnsköldsviks kommungräns till E4:an.

Sammanfattning av konsultationer

I enlighet med Lag (2022:66) om konsultation i frågor som rör det samiska folket har Länsstyrelsen skickat en konsultationsförfrågan i ärendet till Sametinget, Svenska samernas riksförbund (SSR) och länets samtliga samebyar. Vilhelmina norra sameby, Vilhelmina södra sameby, Voernese sameby Tåssåsens sameby samt SSR önskade konsultation.

Nedan följer en sammanfattning av de synpunkter som framkommit under konsultationerna samt Länsstyrelsens bemötande av synpunkterna. Protokoll från konsultationerna finns diarieförda i ärendet.

Tilldelning

Länsstyrelsen redovisade beräkningsmodellen som används för att beräkna tilldelningen och möjligt intervall för var tilldelningen kan hamna. Både samebyarna framförde att de ansåg att tilldelningen borde ha legat högre. Man anser även att det är fel att det ska tas hänsyn till eventuell skyddsjakt när tilldelningen bestäms.

Vidare lyfts frågan ifall förlustsiffrorna från toleransverktyget kan användas för att motivera högre tilldelning.

SSR har ingen åsikt om en specifik tilldelning, men framför att de tycker att lodjurspopulationen ska ligga så nära miniminivån som möjligt. SSR tycker vidare att frågan om höstjakt bör lyftas hos naturvårdsverket om det finns intresse för det hos samebyarna.

Länsstyrelsen framförde att man vid beslut om tilldelning måste utgå ifrån beräkningarna och att vi inte får riskera att hamna under miniminivån, därför behöver det finnas utrymme för viss skyddsjakt. Länsstyrelsen svarar vidare att det är svårt då att ta hänsyn till förlustsiffrorna då inte alla samebyar gjort beräkningarna på dessa. Att det finns skador är något som motiverar till att vi har licensjakt och höga skador skulle kunna motivera till högre tilldelning men aldrig så hög att jakten kan riskera gynnsam bevarandestatus. Länsstyrelsen att med sig synpunkterna angående höstjakt.

I frågan om storlek på tilldelning nås inte enighet.

Områdesindelning

Länsstyrelsen föreslår att samma områden används som vid licensjakten 2025. Samebyarna har vissa synpunkter på områdena och önskar att vissa områden läggs till de befintliga. Länsstyrelsen har inga synpunkter på det och justera områdena enligt önskemål.

SSR har inga specifika synpunkter på områden utan anser att det är samebyarnas åsikter som är viktiga angående detta.

Jakt med fångstredskap

Länsstyrelsen avser att tillåta jakt med fångstredskap precis som tidigare år.

Inga synpunkter framförs på att jakt med fångstredskap tillåts under hela perioden

Lathund för lodjursjakt i Västernorrland 2026

Kontrollera före jakten

Registrering	Alla som ska jaga ska vara registrerade jägarregistret.
Jaktledare	Ska vara utsett vid varje jakttillfälle.
Jaktområde	Se beslut.
Jakttid	1 mars – 15 april eller den tidigare tidpunkt då jakten i området avlyses. Fr.o.m. en timme för solens uppgång t.o.m. en timme efter solens nedgång.
Tilldelning	Kontrollera kvarvarande tilldelning minst 1 gång per timme. Tel: 0611-34 91 53 .
Vapen	Kulgeväpär lägst klass 2 och hagel kaliber 12, 16 eller 20.
Hundar	Högst två hundar, vilka inte får bytas vid jakt på en och samma lo under en och samma dag.
Fällor	Ska anmälas senast sista februari. Endast godkända och märkta fällor är tillåtna.
Motorfordon	Inte tillåtna.
Eftersökshund	Ska kunna finnas på plats inom 2 timmar från påskjutning.

Efter skott är avlossat

Anmälan	Utan dröjsmål och inom en timme. Uppge skytt, jaktledare, telrfonnr. plats, var och när lodjuret fälldes. Påskjutet lodjur anmäls snarast. Tel: 0611-34 92 12 .
Påskjutning	Skytten tillsammans med jaktledaren ansvarar för platsundersökning samt eventuella eftersök.
Prover	Flådd kropp inklusive huvud och hudprov.
Blanketter	Tillhandahålls av besiktningsman och fylls i tillsammans vid besiktningen/platsundersökningen.
Besiktning	Samtliga djur besiktas inom ett dygn. Skott och fallplats på begäran.
Försäljning eller export	Intyg från Jordbruksverket krävs.
Märkning	Skinn märks omgående vid besiktning. Kranium märks av skytt enligt instruktion från SVA.

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.